

Adhurimi Eukaristik

XXXIII e Diele Gjatë Vitit A

Futu në gëzimin e zotnisë tand!

Famullia

Katedralja e shën Palit - Tiranë

NË EMËN TË ATIT, E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHEJT. AMEN

Vëllazën e motra, të gjithë e vejmë re se jeta ditë për ditë bahet edhe ma e vështirë për pjesën ma të madhe të njerëzve. Siguria nuk ekziston tashma për asnjë person. Njerëzit I besojnë njani-tjetrit përditë e ma pak. Vuetja duket se nuk kursen ma asnjë njeri dhe vdekja mbetet tmerri i të gjithë njerëzve. Ditë për ditë nigjojmë për rrezikun e fillimit të një lufte të re, dhe ditë për ditë njerëzit jetojnë si me kenë në gjendje luftet edhe me vetë jetën e tyne. Gjithçka e thanun ma sipër nuk ka çka me kenë ndryshe, përveçse pasojë e mëkatit. Atëherë, e kush mundet me u ndie i sigurtë në këtë botë? Megjithatë na jena sonte këtu në gjuj, sepse besojmë se në këtë botë dhe në mes të këtij njerëzimi, Krishti vepron me forcën e tij rinovuese duke jua dhanë talentat e tij disa njerëzve të lirë të cilët me guxim dijnë se si me i ba me dhanë fryt.

Aleluia, aleluia.

“Atij që ka do t’i jepet më e do të ketë me shumicë, e atij që s’ka, do t’i merret edhe ajo pakicë që ka!”

Aleluia, aleluia.

+ ***Prej Ungjillit sipas shën Mateut: (Mt 25,14-30)***

Në atë kohë, Jezusi u diftoi dishepujve të tij këtë shëmbëlltyrë: “Sepse do të vijë sikurse ai njeriu që, kur deshi të niset për dhe të largët, i thirri shërbëtorët e vet e ua dorëzoi pasuritë e veta.

Njërit i dha pesë talenta, tjetrit dy e të tretit vetëm një: secilit sipas zotësisë së tij e u nis për udhëtim. Menjëherë ai që mori pesë talenta u çua dhe i shtiu në punë e me ta fitoi edhe pesë tjerë. Po ashtu, edhe ai që mori dy talenta, fitoi edhe dy tjerë. Kurse ai që mori vetëm një, shkoi, çeli një gropë në dhe, dhe e fshehi paranë e zotërisë së vet.

Pas një kohe të gjatë, u kthye zotëria i atyre shërbëtorëve dhe kërkoi llogari prej tyre. E si doli para ai që kishte marrë pesë talenta, i qiti para edhe pesë tjerë e tha: ‘Zotëri, ti më pate dhënë pesë talenta, ja, edhe pesë tjerë që i fitova.’ I përgjigji zotëria i tij: Të lumtë, shërbëtor i mirë e besnik! Pse u dëftove besnik në sende të vogla, do të bëj të parë mbi pasuri të mëdha: hyr në gëzimin e zotërisë tënd!’

U afrua pastaj edhe ai që kishte marrë dy talenta e tha: ‘Zotëri, ti më pate dhënë dy talenta, ja, edhe dy tjerë që i fitova!’ I përgjigji zotëria i tij: ‘Të lumtë, shërbëtor i mirë, e besnik! Pse u dëftove besnik në sende të vogla, do të bëj të parë mbi pasuri të mëdha: hyr në gëzimin e zotërisë tënd!’

Kur u afrua ai që kishte marrë vetëm një talent, tha: ‘Zotëri, duke të njohur se je njeri i ashpër, se korr ku nuk mbolle e mbledh ku nuk hodhe, u frikësova e shkova dhe e fsheha talentin tënd në dhe: ja, tani gjënë tënde!’ Zotëria i tij i përgjigji me këto fjalë: ‘Shërbëtor i keq dhe përtac! E ke ditur se korr ku s’mbolla, mbledh ku nuk hodha, prandaj të është dashur ta shtish paranë time në bankë e në kthimin tim kisha marrë gjënë time me kamatë. Prandaj merrjani këtij talentin e jepjani atij që ka dhjetë talenta! Sepse, atij që ka do t’i jepet më e do të ketë me shumicë, e atij që s’ka, do t’i merret edhe ajo pakicë që ka! E shërbëtorin e pavlefshëm qiteni përjashta në terr, ku do të jetë vaj dhe kërcëllim dhëmbësh!’

Fjala e Zotit

Me i ba talentat tona për me dhanë frytin e duhun, tashma duket se bahet gjithnji dhe ma e vështirë. Besimtarët që vijnë në Kishë janë në minorancë, bota pagane duket sikur ka përparësi dhe na e futë shpeshherë frkën...! Nga ana tjetër rritet edhe tundimi për me u mshehë dhe me u mbyllë mbrenda në Kishë duke thanë: bota asht krejt e keqe, të rrijmë sa ma larg prej saj, të mblidhena të paktën na njani me tjetrin si bashkësi! Shërbëtori që e mshehë talentin e tij e ban këtë gja prej frikës. këtë gja kërkon bota prej nesh sot: na kërkon që të mos jena Kishë guximtare, por të kena frikë, të mbyllena në vetveten tonë dhe në ritet tona që duket sikur përsërisin vetveten. Na jena këtu në adhurim dhe duhet të jetë krejt Kisha në adhurim, sepse besojmë se vetëm prej këtij elterit buron forca e Shpirtit Shejt, e njajta forcë e cila në ditën e Rrëshajëve e diftoi madhninë e vet duke i ba Apostujt dëshmitarë të bukurisë së besimit.

Të lutemi të gjithë bashkë me Psalmin 127:

**Lum njeriu që e druan Zotin,
që ecën udhëve të tija!**

**Do të ushqehesh prej punës së duarve të tua,
i lumi ti, mirë do të kalosh!**

**Gruaja jote: vresht plot fruta
në dhomat e shtëpisë sate;
djemtë e tu: pinjoj ulliri
përreth tryezës sate!**

**Ja, se si bekohet njeriu
që e druan Zotin!**

**Të bekoftë Zoti prej Sionit
e pafsh lumturinë e Jerusalemit
në të gjitha ditët e jetës sate
dhe i pafsh djemtë e djemve të tu!
Paqja qoftë mbi Izraelin!**

Heshtje meditimi dhe kangë...

Në të dielën e parafundit të vitit liturgjik, Kisha na flet dhe na përgatit përsëri për ardhjen e Zotit tonë. Ungjilli na flet për kthimin e Zotnisë. Për këtë Jezusi difton shëmbëlltyrën e talentave.

Një njeri u nis për një udhëtim të gjatë dhe u dorëzoi shërbëtorëve disa talenta. Talenti sikurse dhe e kena folë, kishte një vlerë të madhe shumë, për me kenë një dhuratë e thjeshtë. Dikujt i jep pesë talenta, dikujt tjetër 2 dhe dikujt tjetër një.

Ata që kishin marrë pesë dhe dy talenta, menjëherë i fusin në punë dhe i dyfishojnë talentat. Problemi asht tek shërbëtori që kishte marrë vetëm një, sepse ai e merr dhe e futë nën dhe talentin, duke i dëftue Zotnisë edhe arsyen se pse e ka ba këtë gjë:

«Zotni, duke të njoftë se je njeri i ashpër, se korr ku nuk mbolle e mbledh ku nuk hodhe, u frikësova e shkova dhe e fsheha talentin tand në dhe: që, tash gjanë tande!»

Ky shërbëtor nuk ka besim të mirësia e Zotnisë së tij. ka krijuar një mendim shumë negativ për të. Asht frika e imazhit që ka krijuar, ajo që e paralizon dhe nuk e len për me veprue.

Për me dashtë me ecë përpara, për me marrë iniciativa në jetë duhet me pasë besim. Kush jeton me frikë, nuk ka kurrë guximin e duhur për me realizue kurgja në jetë.

Asht frika ajo që na shtyn shpeshherë për me marrë vendime të gabueme: na detyron për me e mshehë talentin.

Por Zotnia jua ka dhanë talentat shërbëtorëve jo për me i mshehë, por me i ba me dhanë frytin për të cilin i ka krijuar. Për këtë arsye shërbëtorin e tretë e quën:

«Shërbëtor i keq dhe dembel».

Mësimet që na i jep kjo shëmbëlltyrë janë të shumta dhe të randësishme për jetën tonë: Mësimi i parë dhe ma i randësishmi asht se për Zotin na duhet me pasë një mendim pozitiv. Mos me e mendue kurrë si zotni-pronar të egër e të keq e të rreptë i cili rrin vazhdimish në pritje për me na pa se kur po gabojmë për me na dënue. Në kjoftë se do të kena ide të gabueme për Zotin, atëherë jeta e jonë kurrë nuk ka me kenë e bukur siç

e dëshirojmë. Për këtë arsye gjaja e parë që duhet me ba me vetveten tonë asht me pa mirë se çfarë ideje kena krijue për Zotin.

Jezu Krishti na ka dftue fytyrën e një Atit të mëshirshëm, bujar dhe plot me dashni. Ky asht edhe motivi se pse duhet me pasë një besim të jashtëzakonshëm në të.

Atëherë mbrijmë me e kuptue se si Atë, normalisht edhe pret që na t'i përngjajmë dhe pret prej nesh që të japim fryte dashniet dhe nuk don që ekzistenca e jonë të jetë një ekzistencë boshe, por don që bijtë e tij të kenë një jetë të lumtur e të bukur. Pra mekenëse ka një projekt të mrekullueshëm për ne, atëherë normal që ka dhe disa kërkesa për me e realizue bashkë me ne këtë projekt. Tue kenë kërkesa që vijnë prej dashnisë, atëherë nuk duhet me na futë frikën por përkundrazi duhet me na shtue besimin. Nuk asht për ne gjykatësi i tmerrshëm, por Ati i mëshirshëm, sepse edhe atëherë kur gabojmë na e jep shansin e një fillimit të ri.

Për këtë duhet të kërkojmë hirin hyjnor për me pasë një ide sa ma të saktë të Atit, duke e pa veten të pasqyruem në Jezusin, dhe në mardhanien plot besim që ai vetë kishte me këtë Atë të mirë e të mëshirshëm. Kjo gja nuk duhet me kenë për ne një peshë por një shtysë. Shëmbëlltyra na thotë se Hyji beson shumë në ne, për këtë arsye edhe na dhuron talenta me vlerë kaq të madhe.

Heshtje meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë:

O Zot Jezu Krisht,

për të jetuar me besim,

ne kemi nevojë të të falënderojmë

të pranishëm në Sakramentin e shejtë.

Na e jep hirin, o Jezus,

që ta pranojmë gjithmonë

me habi dhe gëzim

dhuratën gjithmonë të re të dashurisë tënde,

dhuratë e cila i jep jetë

dhe e shndërron çdo realitet të jetës sonë,

ashtu sikurse besojmë se e shndërron

bukën tonë dhe verën tonë,

në shenja të pranisë tënde në mesin tonë,

duke na dhënë kurajo që të vëmë në punë

të gjithë talentet që na i ke dhënë,

të sigurt se secilit prej nesh i ke dhënë,

aq sa i mjafton për të qenë i lumtur në këtë tokë,

dhe mjaftueshëm për të mbretëruar me Ty në qiell,

në gëzimin e pafundëm

për të cilin ti vetë na ke krijuar.

Shëmbëlltyra e së dielës së XXXII mbyllej me qortimin e Jezusit:

“Rrini pra zgjuar sepse nuk e dini as ditën dhe as orën në të cilën do të vijë Biri i njeriut në lumni”

Por si me ndejtë zgjuar? Si me e përkthye në të përditshmen tonë dëshirën e takimit përfundimtar me Zotin tonë?

Me ndejtë zgjuar don me thanë me pasë në vetvete hirin që me i pranue me dashamirësi dhuratat personale që Hyji na i ka dhanë, pa ndejtë tue humbë kohë duke ba krahasime me dhuratat që ju ka dhanë të tjerëve, por duke u angazhues që atë që mu më ka dhanë me e ba me dhanë frytin e vet ashti si Ai ma kërkon. Dhe këtë gja duhet me e ba unë e nuk kam pse me pritë se mund ta bajnë dikush tjetër ne vendin tem!

«Mbas një kohe të gjatë...»

Shumë mendojnë se nuk ka me u kthye kurrë Zotnia, por Jezusi na thotë se mbas një kohe të gjatë, e cila mund të duket shumë e gjatë, që se Zotnia u kthye, dhe na jep sigurinë se Ai vetë ka me ardhë. Në kthimin e Tij, ka me kërkuë llogari se çka kena ba e talentat që na ka dhanë, ose ndoshta thjesht me talentin që na ka dhanë. A thue kena me kenë në rreshtin e atyne që ka me ju thanë:

«Të lumtë, shërbëtor i mirë e besnik! Pse u dëftove besnik në sende të vogla, do të bëj të parë mbi pasuri të mëdha: hyr në gëzimin e zotërisë tënd!»

Fjalë këto të shkurta por shumë domethanëse kur mendojmë shpërblimin e premtuem: me hi në gëzimin e Zotit don me thanë me u ba pjesë e festës eskatologjike, në banketin e Mbretnisë së qiellit. Përballë këtij gëzimi, çdo angazhim i joni, çdo sakrificë e jona duket një gja tepër e vogël: por pa këtë

gja “tepër të vogël” nuk do të mundena me e njofto dhe me e shijue atë gjanë “tepër të madhe” në të cilën Zoti na thërret dhe për cilën vetë na ka krijue.

Por shën Mateu në Ungjillin e tij përqendrohet ma shumë në dialogun që bahet me shërbëtorin e tretë. Janë interesante sikurse dhe i ka pa e ndi justifikimet që ai përdorë për me legjitimue sjelljen e tij:

«Zotëri, duke të njohur se je njeri i ashpër, se korr ku nuk mbolle e mbledh ku nuk hodhe».

Po pse dhe në çfarë rastesh Zoti na duket i ashpër dhe i rreptë? Në kjoftë se gjithmonë na ka ba mirë, pse në disa raste kena frikë me veprue duke mendue se mos po na e ban të keqen? I gjithë problemi lind pra prej imazhit të gabuam që në shumë raste edhe na e krijojmë për Zotin.

Janë fjalët e veta që e gjykojnë shërbëtorin e keq, duke i nxjerrë në pah se çka banon dhe flenë në zemrën e tij:

*«U frikësova e shkova dhe e fsheha talentin tënd në dhe:
ja, tani gjënë tënde».*

Me pasë frikë prej Zotit! Ky asht një problem dhe një rrezik që mundet me e pushtue krejt lehtësisht zemrën e njeriut. Asnjani prej nesh nuk ka imunitet përballë kësaj dobësie. Frika prej Zotit, asht një histori e cila ka fillue qysh me Adamin! Frika sepse Zoti më njeh ma mirë sesa unë e njoh vetveten teme. Por këtu nuk asht ma problemi i Zotnisë, por mungesa e besimit të njeriut.

Mbas fjalëve të randa që Zotnia përdorë, zbulon ai vetë edhe se cila ishte dëshira e tij: që shërbëtori të mos rrinte duarkryq, por të angazhohej për me e fitue vetë jetën e vet e kështu me hi në gëzimin e pambaruem e ta pamatur të zotnisë së tij.

Kush nuk angazhohet seriozisht për me e ba talentin e tij për me dhanë fryt, ai person duke e groposë, rrezikon që me

kalimin e kohës të harrojnë edhe vendin se ku e ka groposë,
dhe ta kalojnë në këtë mënyrë krejt jetën e tij në dëshpërimin e
kërkimit të vendin se ku e ka mshehë thesarin e vet. Por koha
kalon, dhe kamata vjen duke u zvoglue përditë e ma tepër për
ne që duhet me e fitue, dhe duke u zmadhuae përditë e ma shumë
për Zotin që ka me na e kërkue:

*«Sepse kushdo që ka, do t'i jepet me bollek; ndërsa kush
nuk ka do t'i merret edhe ajo pak që ka».*

Heshtje meditimi ...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**O Zot Hyji ynë,
ne e dimë se çdo e mirë vjen prej Teje
dhe se secilit sipas mirësisë tënde,
i jep aq sa ka nevojë për të qenë i lumtur;
Ne jep hirin, o Zot,
që çdo gjë që e kemi marrë prej Teje,
të na shërbejë për lavdinë tënde,
lumturinë tonë dhe gëzimin e vëllezërve.
Na e jep forcën që të të shërbejmë Ty
dhe bëj që gjithçka që na ke besuar,
me ndihmën e hirit tënd
dhe me vendosmërinë tonë të shejtë
ta shfrytëzojmë duke bërë vepra të mira
për të ndërtuar një botë të mirë e të drejtë,
sipas planit të Dashurisë tënde. Amen.**

Heshtje meditimi dhe kangë ...

Ati ynë...

O Zot Jezus, duke na dhanë shumë talenta në këtë jetë, Ati yt dhe Ati ynë na dëshmon se ka shumë besim në ne. Nuk diftohet me ne si zotni i pamëshirshëm, por me kërkesat e tija thjesht don me na ba të përgjegjshëm dhe të ndërgjegjshëm për randësinë që ka jeta e jonë në sytë tij. Kjo, o Jezus asht aq e vërtetë, saqë gjithçka Ai e ban për të na marrë tek vetvetja në Mbretninë e tij në mbarim të rrugës tonë tokësore, e atëherë çka mundet me dëshirue ma tepër nxanësi i jot sesa Mbretninë e amshueme të Atit tand dhe Atit tonë? O Jezus, pasunia e madhe që na ke dhanë në jetën tonë, ne duem me e besue se nuk asht vetëm për ne e vetëm për të mirën tonë. Na e jep hirin, o Jezus, që mos ta fusim nën tokë fenë tonë, besimin tonë, shpresën tonë, dashninë tonë, sepse në këtë mënyrë do ta dënonim me vdekje hirin që Ati e ka vendosë në ne nëpërmjet Pagëzimit shejtë. Hiri i jot, o Jezus, ka vendosë në ne dhurata të paçmueshme, por në të njajtën kohë këto dhurata janë shumë të dobëta dhe të brishta, dhe për të mbijetuar kanë nevojë që të bashkëndahen me vëllaznit dhe motrat që na rrethojnë. Na e jep hirin, o Jezus, që ta kuptojmë se pse e përfundon bisedën tënde në mënyrë kaq të trishtueshme: nëse e varrosim shpresën tonë në dhe, shpresa e jonë do të vdesë - mos lejo o Jezus që jeta e jonë të jetë pa fryte, por mbushe me hirin e pranisë së Shpirtit Shejtë, që çdo iniciativë e jona të jetë e mbushun me praninë jetëdhanëse të Trinisë Shejte.

Heshtje meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë:

Lutja për thirrjet meshtarake

**Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde,
të kërkojmë o Zot:**

“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.

Në lutjen tonë

Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.

**Dhuroju të rinjve tanë,
një shpirt të hapur dhe plot guxim,
që ta pranojnë ftesën tënde.**

**Foli me zemrën Tënde zemrës së tyre
dhe thirri për emër.**

Në sajë të hirit tënd

le të jenë, të qetë,

të lirë dhe të fortë;

të lidhur me një dashuri të vetme,

të pastër dhe besnike.

Të jenë apostuj të apasionuar të Mbretërisë tënde,

kundërshtarë të hipokrizisë

dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.

Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:

bashkë me të “thirrurit”

të mos mungojnë edhe “ata që i thirrin”;

ata që në emrin tënd i ftojnë,

i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.

**Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd
dhe hapësira të denja
në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.
Për seminaristët tonë të kërkojmë
qëndresë në zgjedhjen e tyre:
bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.
Ata që tashmë e jetojnë thirrjen tënde,
Ipushkvin tonë dhe Meshtarët tanë
- forcoji në punën e tyre apostolike,
mbroji në ankthet e tyre,
ruaji në vetminë e tyre,
dhe forcoji në besnikëri.
Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,
po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.
Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,
thirrjet meshtarake
për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.**

Heshtje e shkurtë dhe kanga e Sakramendit

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me f'tyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndihmë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy vehtjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- Bukën qiellore ua dha atyre.**
- Që në vetvete ka çdo shije.**

Të lutemi. O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lanë përkujtimin e Pashkëve të tua, ban që ta adhurojmë me fe të gjallë misterin e shejtë të Korpit dhe Gjakut tand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbreton në shekuj të shekujve. Amen.

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emri i shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti,

Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti

në Sakramendin tejet shejtë të Elterit.

Qoftë bekuar Shpirti Shejtë ngushëllues.

Qoftë bekuar e madhnuemja Nëna e TenZot,

Virgjëra Mari.

Qoftë bekuar të zanët e shejtë e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emri i Zojës Virgjër dhe Nënë.

Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shejtnit e vet.